

Nuo pirmojo kūdikio Nklyksmo lydi mus gerų akių žvilgsnis ir globoja švelnios motinos rankos. Su jos vardu susieta viskas, kas geriausio, švelniausio ir brangiausio. Motina žmogus vadina žemę-maitintoją, Partiją ir Tėvyne.

Mūsų daugiatautėje Tarybų šalyje motinai bei moteriai skiriamas didžiausias dėmesys, pagarba ir meilė. Jų veiduose išnyko vergiškumo ir nusižeminimo žymės, kurias buvo įskiepijusi buržuazinė santvarka. Tarybinė valstybė moteris yra pilna teisių didžiulės darbo šeimos narys. Veltui šiandien mes ieškotume tokios gyvenimo srities, kurioje nedalyvautų moterys. Tokios srities nėra!

Pažvelkime į mūsų rajono kolūkius, įmones ir įstaigas ir atrasime šimtus moterų, dirbančių įvairiausius darbus.

Kas nežino darbščiųjų „Lenino keliu“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojų G. Banytės, M. Janušonienės ir O. Šukienės vardų? Kas negirdėjo apie geriausią „Anykščių šilėlio“ kolūkio karvių melžėją R. Kuliešienę? Visas rajonas didžiulioji „Draugystės“ kolūkio fermų darbuotojų — moterų pasiekimais. Praėjusiais metais grupė rajono moterų buvo apdovanojama ordinais ir medaliais už gražius laimėjimus didinant gyvulininkystės produktų gausumą ir laukų derlingumą.

Kiek darbščių moterų matome rajono pramonės įmonėse! Nepriekaištingai užduotis įvykdo rajono statybos-remonito kontoros darbininkė R. Ališauskienė, pirmūnų gretoje žengia „Spartako“ fabriko veltinių formuotoja D. Kiaušienė, „Anykščių“ plytinės darbininkė St. Pavilonienė ir daugelis kitų.

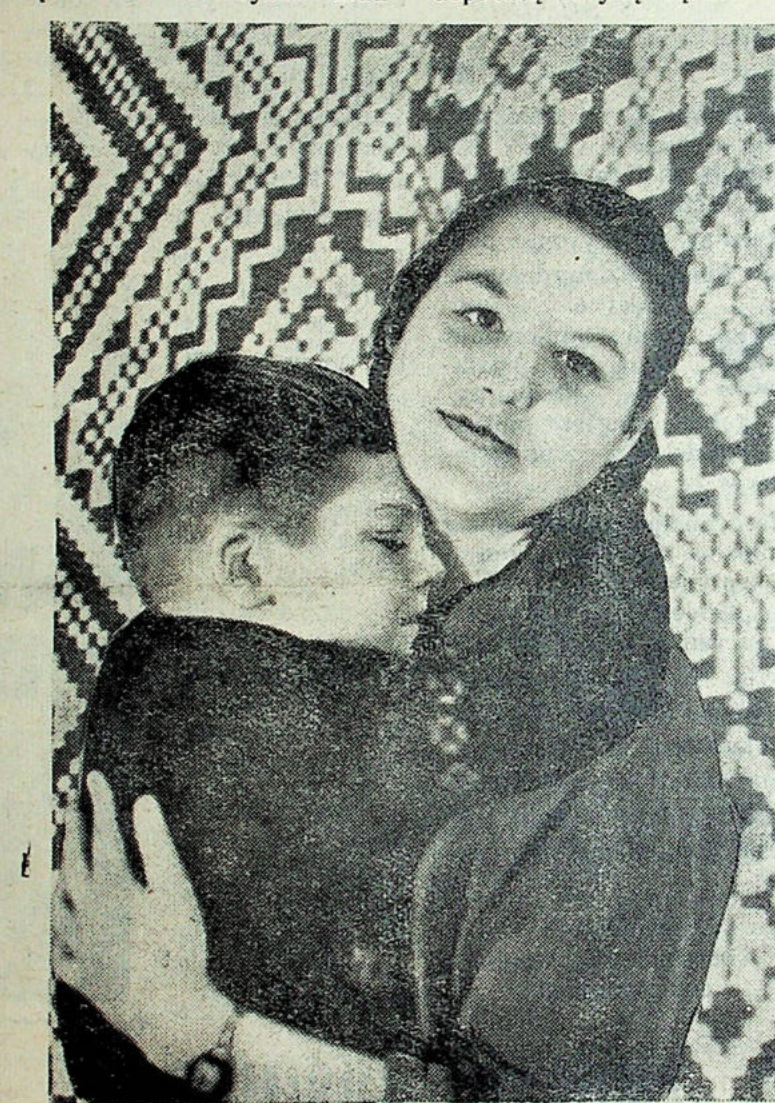
Ten, kur reikia įautrios širdies, švelnumo ir kantrybės, dirba mūsų moterys. Su kokia meile ir atsidaivimu savo pareigas išpildo medicinos darbuotojos! Pagarbos žodžiu darbo žmonės mini gydytojas E. Adamonytę ir A. Kavaliūnaitę, medicinos seseris J. Uzdoniene ir P. Balaišytę, akušerę M. Sačnioviene.

Lyg gėlės po ramia tarybinio krašto padange auga

mūsų vaikai. Kad tos gėlės gražiai išsiskleistų ir pražydėtų, kad būtų naudingos mūsų Tėvynei, auklėja ir puoselėja jas nuoširdus tarybinių mokytojų būrys. Kiek daug savo širdies karščio ir jėgų jaunajai kartai atiduoda mūsų rajono mokytojos M. Kurčinskienė, E. Pavilonytė, O. Mažeikienė ir daugelis kitų!

Mūsų moters nepatenkina siauras, uždaras ir mažytis gyvenimas. Tarybinė Konstitucija, socialistinė šalies santvarka atvėrė jai kelius į turiningą ir prasmingą gyvenimą. Ji — aktyvi visuomenininkė ir šalies valdymo dalyvis.

Šiais metais respublikoje Kovo 8-oji sutampa su pasirašymu rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir vietines tarybas. Liau-

Sveikinu Tave, mamyte!

J. Juknevičiaus (ELTOS) fotomontažas.

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 21 (1004)

Anykščiai, 1959 m. kovo mėn. 8 d.

Kaina 15 kap.

KOLEKTYVINIS DARBAS

LYGIATEISIS DARBO ŠEIMOS NARYS

dies pasiūlytų kandidatų — į deputatus tarpe yra daug moterų. Kandidatu į LTSR Aukščiausiąją Tarybą pasiūlyta R. Kuliešienė. Kandidatų į rajono Darbo žmonių deputatų tarybą sąraše ma-

tome mokytojos J. Kazlauskaitės, gydytojos E. Adamonytės, kolūkietės O. Pilkauskaitės, darbininkės St. Sinkūnaitės pavardės. Nėra abejonės, kad jos pateisins rinkėjų pasitikėjimą.

Dideliais septynmečio žingsniais tarybinė liaudis žengia į komunistinės ateities tolimas. Toje marga spalvėje darbo rikiuotėje tvirtais žingsniais žygiuoja mūsų moterys — lygiateisiai tarybinės šeimos nariai. Jų kūrybingas darbas — reikšmingas indėlis į laimingo gyvenimo rūmo statybą.

ROŽĖ KULIEŠIENĖ „BOLŠEVIKO“ KOLŪKYJE

„Bolševiko“ kolūkio rinkėjai susitiko su kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Rožę Kuliešienę.

— Rožė Kuliešienė, — kalbėjo artelės pirmininkas Geleževičius, — mums seniai žinoma kaip geriausia karvių melžėja rajone, darbšti kolūkietė. Jos vertingus patarimus karvių pienuiui padidinti klausimu, ne kartą paskelbtus spaudoje, mielai skaitė ir iš jų mokėsi ne vienas fermos darbuotojas ir kolūkio vadovas. Mums džiugu, kad mūsų kandidatas yra kolūkinės gamybos pirmūnas, kuris, be abejo, padės patarimais mūsų fermos darbuotojams vykdant komunizmo statybos septynmetį.

Drg. Geleževičius plačiai

Linksmi ir įdomiai prabėga laikas Skiemonių vidurinės mokyklos internate. Moksleiviai, prižiūrimi mokytojų, ne tik gerai paruošia pamokas, bet ir laisvalaikius praleidžia naudingai. Savo gabumus kiekvienas mokinys pritaiko ir tobulina veikiančiuose dalykiniuose būreliuose.

Ypač labai mėgstama siuvinėti. Stai Aldutė Jucytė, Zosė Surgautaitė, Ang. Baniūnaitė su adata ir siūlais drobėje „piešia“ puikiausias rožes. Gražiai mezga Birutė Karvelytė. Būdama internate, laisvalaikį ji savo sesutėms numezgė raštuotas pirštinais, puskojines.

Dabar pradėjom repetuoti veikaliuką „Našlaičiai išnaudotojų rankose“. Jį parodysim savo draugams ir tėveliams.

Aldona KARVELYTE
VIII klasės mokinė

Prižiūrėjusių stalų

Svėdasų kultūros namuose įvyko stalo teniso turnyras, skirtas rinkimų garbei. Pirmąją ir antrąją vietas pasidalino Br. Gajauskas ir J. Abramaitis.

Artimiausiu metu numatoma surengti šachmatų-šachkų turnyrą.

V. Merkys

kalbėjo apie tarybinių rinkimų demokratiškumą, apie tai, kad mūsų šalyje į aukščiausius valdžios organus patys darbo žmonės išsirenka geriausius savo darbo draugus. Kalbėjęs kolūkietis Juozas Banys kvietė rinkėjus rinkimų dieną vieningai balsuoti už Rožę Kuliešienę ir už kandidatus į rajono ir apylinkės tarybų deputatus.

— Mes patys juos pažįstame, patys pasiūlėme, tikime, kad jie niekad mūsų neapvils, — pasakė jis.

K. ZALIONIS

Mikierių apylinkėje

Vakar „Kolūkiečių balso“ kolūkio kolūkiečiai ir Mikierių apylinkės rinkėjai gausiai susirinko susitikti su savo kandidatu į rajono DZDT deputatus, MMS direktoriumi drg. Perevičium.

Susirinkusiems platų pranešimą apie TSKP XXI neeiliniame suvažiavime priimtą didingą septynmečio programą padarė rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas drg. Krikštanas.

Po to kandidato į deputatus patikėtinis drg. Bulvydas supažindino rinkėjus su drg. Perevičiaus biografija ir kvietė rinkimų dieną už jį balsuoti.

Kandidatas į rajono DZDT Tarybos deputatus drg. Perevičius padėjo rinkėjams už parodytą pasitikėjimą ir pažadėjo nesigailėti jėgų kolūkių ekonomikai kelti.

L. Vaitkus

Kur tie mūsų agitatoriai?

Ar dieną, ar vakare užėisi į Slavėnų rinkiminės apygardos Nr. 32 agitpunktą, visada rasi užrakintas duris. Čia nepamatysi nė vieno rinkėjo, nes nėra ką veikti. Agitpunktas turi agitatorių grupę. Bet niekas neskaito paskaitų kolūkiečiams, nepasikalba opiais rinkimų klausimais. Agitpunkte neišleidžiamas sienlaikraštis.

Rinkimai visai netoli, ir ne veltui rinkėjai teiraujasi:

— Kur tie mūsų agitatoriai?

J. Donatas

RINKIMAMS ARTĖJANT

Jaunagvardiečiai susitiko su kandidatu

Užvakar Netikiškių pradinėje mokykloje jaunagvardiečiai susitiko su kandidatu į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus — LKP rajono komiteto sekretoriumi drg. V. Lukoševičiumi.

Kandidatas papasakojo rinkėjams apie savo darbą, apie darbo žmonių ekonominio ir kultūrinio gyvenimo pagerėjimą.

Kalbėdamas apie pasiekimus, sekretorius iškėlė ir trūkumus, kurių dar rajone pasitaiko.

Drg. Lukoševičius pažadėjo rinkėjų neapvilti ir kvietė bet kokių reikalų kreiptis į jį.

Kalbėjęs „Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininkas V. Traškinas išreiškė viltį, kad kandidatas padės jiems kolūkio dirvų sausinimo ir kultūrinimo klausimu, rūpinis, kad rajone greičiau pradėtų veikti MMS. Jis kvietė rinkėjus rinkimų dieną vieningai balsuoti už seniai pažįstamą ir kolūkiečių gerbia-

mą kandidatą į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus V. Lukoševičių.

Po susitikimo buvo demonstruojamas kinofilmas.

S. PRANCKEVIČIUS

Rinkėjų susitikimas su kandidatu į rajono tarybos deputatus drg. Garneliu įvyko Trumbatiškio kultūros namuose.

Po susitikimo vyko jaunimo vakaras.

R. Snlukėta

TARYBINĖ MOTERIS ŠVIESAUS GYVENIMO STATYBOJE

Kai darbą pamilsta širdis

— Pirmininkas prašė veršelių prižiūrėti, — vieną vakarą pareiškė Ona Sukienė savo šeimynai.

— Gerai, mama. Mes tau padėsime, — pasiūlė dukros Liuda ir Danutė.

Seimyna nusprendė, kad motinai reikia dirbti veršelių prižiūrėtoja.

Nuo to laiko praėjo keturi metai. Daug veršelių išaugino Sukienė. Gražu stebėti, kai jos augintos riebios ir didelės karvės vaikščioja kolūkio bandoje. „Pirmūnė“, „Čirika“ ir kitos yra geriausios fermoje. Iš jų melžėjos gauna po 4000—4500 litrų pieno per metus.

Mėgsta ir myli Sukienė savo darbą. Ne bėda jai su tais veršeliais, kurie gimsta žvalūs ir stiprūs. Bet žiūrėk, kartais nuo karvės atjunkyti veršeliai būna nepaslankūs ir apsnūdę. Veršininkė rūpinasi, kad ir jie išaugtų sveiki. Nepatingsta ji tada dažniau atsilankyti tvarte, paduoti

jiems gėralo. Net naktimis ateina pažiūrėti savo augintinių. Kiek būna jai džiaugsmo, kai ir silpnesnieji susilygina su stipresniais! Nėra atsitikimo, kad Sukienės pri-

žiūrimejo fermoje būtų kritęs gyvulys.

Jausdamas žmonos meilę gyvuliams, į fermą atėjo dirbti ir Antanas Sukys. Jis atveža pašarą, padeda paruošti juos ir pašerti gyvulius.

Praeitais metais Ona Sukienė išaugino 79 veršelius. Jos kadaise prižiūrėtos 44 telyčaitės šiemet papildys kolūkio karvių bandą.

Susipažinusi su kolūkio septynmečio planu, Sukienė pasiryžo dar geriau dirbti. Nėra abejonės, kad kolūkis po septynmečio turės 20 karvių 100 ha žemės naudmenų. Kai tokių darbščių žmonių nestinga, tai ir kolūkis tvirtėja.

S. SILAINIS

„Lenino keliu“ kolūkis

ni šauniųjų savo kolektyvo narių — moterų vardus. Nėra mieste pastato, kur nebūtų jų darbščių rankų žymės. Ir kiekvienas, apsigyvenęs naujame bute, džiaugdamasis darbo žmonių padovanotu nauju pastatu, didžiuojasi,

kad jaukiai įrengiant puikius butus, prisidėjo šauniosios moterys.

Nėra abejonės, kad mūsų šauniosios moterys naujajame septynmetyje dar šauniau pasidarys, kad darbščių jų rankų triūsų bus pastatytas ne vienas pastatas gimtajame mieste. Gyvenimas kuriamas ir gražinamas darbu. Šitai supranta mūsų moterys ir todėl negaili jėgų šviesių komunizmo rūmų kūrybai.

J. MATULIS

Statybos-remonto kontoros dešimtininkas

Ant statybų pastolių

Statosi ir gražėja mūsų gimtasis miestas. Nauji pastatai iškyla įvairiose gatvėse. Dažnai ant statybų pastolių margoja įvairiaspalvės skarelės. Čia galima pamatyti ir merginas, ir pagyvenusias moteris.

Gyvenamųjų namų statyboje prie Šventosios daug pasidarbavo Rožė Ališauskienė ir Stasė Girniūtė. Paduodant plytas, jos buvo geriausias mūrinių padėjųos. Dirbdamos su jais, darbininkės įsisavino mūrniko specialybę ir pačios mūrydavo sienas.

Kasdien naują išvaizdą įgauna Baranausko aikštės gale statomas univermagas ir restoranai. Čia vėl darbuojasi Rožė Ališauskienė. Kartu su vyrais ji kasa žemes. Reikia dirbti 7 metrų gylio kanale. Bet per dieną ši darbininkė išdirba po pusantros normos, iškasdama

po 1,5 kubinio metro žemės daugiau, negu reikalauja dienos užduotis. Kartu su ja gerai darbuojasi ir Emilija Černiauskaitė. Jos tarpusavyje lenktyniauja už gamybinių užduočių greitesnį atlikimą.

Buitinio aptarnavimo kombinato statyboje pasižymi Anfisa Lebedevaitė. Per dieną mergina išdirba daugiau kaip po pusantros normos.

Įvairius darbus rajono statybos-remonto kontoroje dirba apie 10 darbininkių. Dauguma jų yra pavyzdys visiems, kaip reikia stropiai dirbti, norint būti naudingais mūsų bendram reikalui.

Šiandien, švęsdami Tarpautinę moters dieną, mūsų statybininkai su pagarba mi-

ŽMOGAUS AUGIMAS

Galvijų fermos vedėjas Gražys pralinksmėjęs pašoko nuo kėdės ir pasuko į duris. Bet tarpduryje sustojo ir dar kartą pasitikrino:

— Tai rytoj ateisi?

— Ateisiu, — atsakė Rožė Kuliešienė.

Kai Gražio žingsniai nudunksėjo kiemu, vyras pratarė:

— Be reikalo tu ten eini.

— Nusigalusi toje fermoje, — pritarė motina. — Vienas vaikas tik tik per trobą persirita, kitas ir iš lopšio dar neišsiruopščia, o ji — dvylikos karvių melžti išsiruošė. O ką gausi? Gramelius?..

Rožė tylėjo. Su dviem vienam glūntis neparanku. Bet ne tokio būdo Rožė, kad leistųsi įkalbama. Tiesa, ne lengva bus. Bet gi ne auklių ji auginta. Ir piemenės, ir samdinės dalia teko dirbti.

Mama sako, gramelius tegausi... O iš kur gi bus tonos, jei kiekvieną darbą kiekvienas nuo savęs stums. Štai keičiasi ir keičiasi melžėjos, neprižiūri karvių. Eis Rožė dirbti melžėja. Ir tegul kas tik nori tvirtina, kad iš kolūkio karvių pusantro tūkstančio kilogramų nė su presu neišspausi, Rožė įrodys, kad ir 3.000 ne riba!

Nejauku pirmą dieną. Štai reikia girdyti karves — ir varyk per pūgą prie kūdros. Nueina susitraukusios karvės, pastovi, lyžteri ledokšnius ir risnoja atgal į tvartą.

Negerai, netvarka.

Kai Rožė išdėjo visa tai vedėjui, tas nusistebėjo:

— Geras gi tu erškėtis. Tik įkėlei koją — ir jau reikalavimai. Jei dėl kiekvienos užgaldos lakstyčiau — pasku-

Visuose darbo baruose

Nėra tų darbų, kurių nedirbtų Mičiurino vardo kolūkio moterys. Beveik pusė kolūkiečių išdirbtų darbadinių tenka joms.

Su pagarba taria žemdirbiai E. Bieliūnaitės ir Br. Kazickaitės vardus. Jos stropiai dirba laukininkystėje. Į praeitų metų jų darbo knygutes įrašyta beveik po 300 darbadinių. Ne daug mažiau darbadinių išdirbo J. Kazlauskienė, E. Navikaitė ir St. Jakubonienė.

V. GIEDRAITIS

Šaudyklėlė dailiai šauna

Nuo septyniolikos metų į staklės sėdo Leonora Troškuvienė. Gal dėl to nerasi apylinkėje audėjos, kuri mokėtų gražiau ir dailiau austi. Kokį tik raštą Leonora neišmarginal. Ne vienoje Skiemonių, Voversių ar Vildiškių kaime gryčioje šviečia jos austi šešiolikanyčiai rankšluosčiai, marguoja lovatiesės. Ne bet kam išausti dviem šimtais nytelinių lovatieses ar staltieses, o Troškuvieni tik paduok tokį darbą. Neužilgo pamatysi, kaip gražiaušios žvaigždės ar tulpės lyg gyvos atgyja audinyje. Pažiūrėjusi į piešinį, įvairiausius raštus gali išausti Leonora.

Dažnai pas Leonorą jos išaustais raštuotais audiniais pasigrožėti užsuka kaimynai.

— Tai bent raštų gražumėlis, tikra liaudies menininkė, — taip Leonoros darbą vertina miestelio gyventojai.

Dvidešimt trečius metus audžia Troškuvienė. Sako, kad visi jos audiniai jokių būdų netilptų gryčioje, bet visai nepabos-

ta staklės. Atlikusi valytojos darbą mokykloje, laisvalaikio Troškuvienė nepatingsta šaudyklėlę pašaudyti.

Motinos sugebėjimus perima duktė Genufė. Nors ji tik šeštoje klasėje mokosi, bet gražiai siuvinėja servetėles, pagalvėles. Kartais ir šaudyklėlę mergaitė mėgina pamėtyti.

Daug dar nuostabių audinių išaus Troškuvienės staklės!

B. Melėniskis

Skiemonys

tinus plaukus nuo galvos būčiau pametęs. Melžėjų jau gal puskapis pasikeitė...

— Ne į svečius, o dirbti atėjau. Vandentiekio reikia, — atkirto Rožė.

Nuo tada ir prasidėjo neramios dienos „Anykščių šilelio“ kolūkio galvijų fermoje. Rožė dirbo, mokėsi iš kitų melžėjų darbo, ir pati mokė kitas. Jokia netvarka nebebuvo nutylima. Ir vandentiekis, ir gerų pašarų atsirado. Na, ir melžėjos nebe tyliomis moterėlėmis, o reikliomis darbuotojomis tapo.

Rožė greit pastebėjo kolūkio pirmininkas, partinė organizacija. Dabar, prieš svarstant valdyboje raguotųjų fermos klausimus, jau ir kolūkio vadovai pasiklausydavo jos nuomonės.

— Mažai pašarų paruošiat, — kartą užsipulė Rožė laukininkystės brigadininkus.

— Teisingai Rožė sako, — pritarė kolūkio pirmininkas.

PRIE TELEFONO RAGELIO

Įvairius darbus dirba mūsų darbščiųios moterys. Ten, kur reikia vikrių ir dailių ran-

ky, ten, kur reikia jautrios širdies — jos atlieka tas pareigas. Dešimtis moterų sutinkame rajono ligoninėse apsirengusias baltais gydytojų ar medicinos seserų chalatais, įmonėse, kolūkiuose ir įstaigose.

Nuotraukoje matome geriausią Anykščių telefonistę P. Berezniovą. Penkti metai ji sėdi prie komutatoriaus. Niekas nepasiskundė, kad P. Berezniova blogai aptarnautų abonentus. Kas metai ją rajono ryšių kontora premijuoja.

B. Silgalis nuotr.

Jais pasitiki darbo žmonės

Pergaliečių perspektyvos

Spartakiečių kandidatas

Tai buvo prieš keturis metus. Į karšimo cechą atėjo perpykęs pamainos meistras, metė kuokštą vilnų ant karštųjų ir suriko:

— Brokdariai! Jūsų pačių kailį reikėtų per karštumus perleisti.

Ir, trenkęs durimis, išėjo. Ilgai apžiūrinėjo numestą kuokštą Petras Prigackas. Vilnos tikrai buvo sukarštos nekaip. Iš jų daryti veltinius, reiškė daryti broką.

Terentijus Bedrovas, karšimo cecho brigadininkas tada ir pasakė naujam karšėjui Petriui Prigackui:

— Jei manai vaikytis tik darbo kiekio, geriau nė neik prie mašinos.

Aš komunistas, Terentijau.

Bėgo dienos, mėnesiai. Petras Prigackas, padedant darbo draugams, gerai įsivino karšėjo specialybę ir Bedrovo vadovaujama brigada vis rečiau begirdėjo priekaištus. Jau keturi darbo metai prabėgo prie karšimo mašinos. Štai ką pasakoja apie savo brigados karšėjus brigadininkas drg. Žibas:

— Darbštūs vyrai, ypač Petras. Mūsų brigada per 8 darbų valandas įvykdo pusantros užduoties. Broką užmiršome.

Kai apsilankėme pas drg. Prigacką, jis nestabdė mašinos pasikalbėjimui.

— Vykdant septynmetį, kiekviena minutė brangi. O be to, mes ruošiamės dirbti komunistiškai. Visa brigada taip nutarė, — paaiškino jis.

Neveltui šį energingą draugą spartakiečiai vieningai pasiūlė kandidatu į miesto tarybos deputatus. Pasitiki juo darbininkai.

Br. Berčiūnas

— Neblogai buvo padirbėta. Bet teks ir užsimoti plačiau, ir darbuotis dar naušiau, — paklaustas apie tolesnes kolūkio augimo perspektyvas, sako „Pergalės“ kolūkio pirmininkas drg. Sostakas.

Jau per šiu metų sausio ir vasario mėnesius kolūkis pagamino 100 ha naudmenų daugiau kaip 12 cnt mėsos, 24 cnt pieno ir 100 ha ariamos žemės po 12 cnt kiaušienos. Taigi, prisiimti įsipareigojimai vykdomi neblogai.

Su didele pagarba atsiliepia Prienų rajono „Antakalnio“ kolūkio kolūkiečiai apie savo agronomę Romualdą Marčiulionytę. Tai, kad grūdinių kultūrų derlius 1958 m. kolūkio laukuose išaugo beveik dvigubai didesnis, negu 1957 metais, ryškiai byloja apie agronomės darbą. Kukurūzų derlius, pavyzdžiui, 1958 metais siekė 440 centnerių iš hektaro.

R. Marčiulionytė visą laiką mokosi. Ji neakivaizdinio būdu studijuoja Lietuvos Žemės ūkio akademijoje. Rajono darbo žmonės pareiškė didelį pasitikėjimą, pasiūlė ją kandidatu į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Nuotraukoje: agronomė R. Marčiulionytė (kairėje) ir rajono sėklų laboratorijos vedėja M. Uleckaitė tikrina kukurūzų sėklų daigumą.

M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

2.774 kg pieno iš karvės, buvo apdovanota Darbo Raudonosios vėliavos ordinu.

— Tu dabar kaip ir mūsų švyturys, — pasakė sveikindamas su apdovanojimu brigadininkas Steponavičius. — Žiūrėk, kad kas neišplėštų pirmos vietos.

— Pasistengsiu. O jei kuri

Kur Merkys įteka į Lietuvos upių senelį Nemuną, Merkinės mieste, prabėgo Aleksandro vaikystė. Gal todėl ir šlandien, kai kolūkio merginos užtraukia dainelę, prieš jo akis visada iškyla gražus Dainavos kraštas, kurio žmonės įdėjo į jauno Aleksandro širdį daug gerų jausmų. Su tuo jis ir išėjo į gyvenimą.

Komjaunimas ir partija — štai kas užgrūdino jo tvirtą valią, išmokė būti gyvenimo priekakyje, nugalėti net ir didžiausius sunkumus.

Daug pasidarbavo Slavenskas organizuojant ir stiprinant kolūkius. Dirbdamas Svėdasų MTS politstyriuje, A. Slavenskas daug prisidėjo ugdant mechanizatorių kadrus, o prieš šešis metus Kunigiškių apylinkės žemdirbiai išrinko jį savo kolūkio pirmininku. Išrinko ir neapsiriko.

Siekdamas įgyvendinti partijos ir vyriausybės nurodytus uždavinius, kolūkis stengiasi kelti savo ekonominį pajėgumą: pakelti žemės ūkio kultūrų derlingumą, sudaryti tvirtą pašarų bazę, išigyti daugiau ir produktyvesnių gyvulių.

Septynmečio pabaigai kolūkis numato pakelti grūdinių kultūrų derlingumą iki 15 cnt iš ha, o karvių skaičių padidinti 100 ha naudmenų iki 18.

Neužmirštami ir materialiniai bei kultūriniai kolūkiečių poreikiai. Kolūkyje veikia kultūros namai, kur pasirodo vietos ir kitų kolūkių savi-veiklininkai.

Jeigu už 1958 ūkinių metų darbadienį kolūkiečiai gavo po 10 rublių ir apie 2 kg grūdų, tai 1959 m. planuojama išduoti po 16 rub. ir

nemažiau grūdų.

Iš šių faktų akivaizdžiai matyti, kaip sparčiai kyla kolūkio ekonomika, materialinis ir kultūrinis kolūkiečių gyvenimas.

Tai žymia dalimi priklauso nuo tinkamo vadovavimo kolūkiui.

— Geri ir darbštūs mūsų kolūkio kolūkiečiai, — su pasididžiavimu sako Sostakas.

— Su tokiais žmonėmis prisiimtus įsipareigojimus ne tik įvykdysime, bet ir viršysime.

Gerbia ir pasitiki drg. Sostaku kolūkiečiai. Toks žmogus jų lūkesčių neapvils. Todėl, kai buvo siūlomi kandidatai į rajono DZDT deputatus, kolūkiečiai vieningai pasiūlė drg. Sostako kandidatūrą.

— Neapvilsiu, — kukliai, kaip visada, pažadėjo jis.

A. CIRINEVICIUS

LIAUDIES SŪNUS

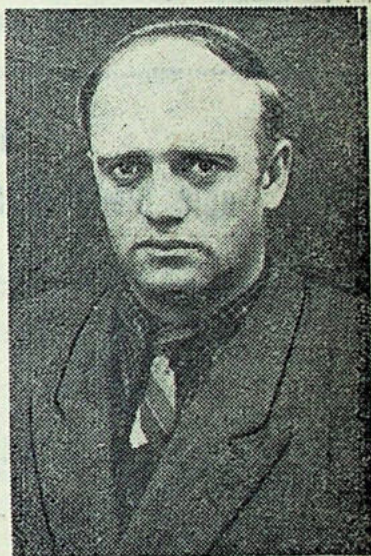
Pamilo šį visada nuoširdų Dainavos krašto sūnų žemdirbiai. Ne už gražius žodžius gerbia drg. Slavenską kolūkiečiai. Jam vadovaujant kolūkio valdybos veiklą, neatpažįstamai pasikeitė visos apylinkės veidas, visų žemdirbių gyvenimas. Draugas Slavenskas iš pirmų dienų rūpinosi kolūkio ekonomikos kėlimu, partinės organizacijos gretų augimu, atsidėjęs auklėja ir moko kolūkinius kadrus.

Ir štai per paskutiniuosius penkerius metus kolūkis yra pirmaujančiu rajone, o jo darbštūs žmonės žinomi visoje respublikoje.

— Jis mums kaip tėvas, — dažnai taip atsiliepia apie savo pirmininką kolūkiečiai.

Drg. Slavenskas buvo LKP XI suvažiavimo delegatas. Su naujomis mintimis, su naujais

planais apie ateitį jis grįžo į kolūkį.

— Po keletos metų pas mus irgi bus miestas, — drąsiai, tikinamai pasakoja kolūkiečiams apie ateities planus pirmininkas. — Ir ne bet koks bus, o su asfaltuotomis gatvėmis, su mūriniais pastatais, su gražiu sodu ir parku.

Jau septynmečio pabaigoje (o kolūkiečiai pasižadėjo įvykdyti jį per penkis metus) už darbadienį bus išmokama po 30 rublių, kolūkiečiai gyvens dar labiau pasiturinčiai.

Tiki kolūkiečiai savo ateities planais, noriai juos vykdo nes aiškiai mato dar gražesnio gyvenimo horizontus.

Nebe pirmuose rinkimuose kolūkio žemdirbiai pasiūlė į rajono DZD Tarybos deputatus savo pirmininko Aleksandro Slavensko kandidatūrą. O jis pilnas jėgų, naujų sumanymų ir toliau laikys kolūkio vairą, bus ištikimas savo liaudies sūnui.

C. BYTAUTAS

Šitaip tvarkydami toli ne-nuvažiuosim. Reikia pagalvoti apie kompleksinės brigadas.

Suorganizavus kompleksines brigadas, dalykai iš karto pagerėjo. Jau 1956 m. vidutinis išmilžis prašoko 2.000 kg.

— Maža, — suvedus rezultatus, pasakė Rožė. — Reikia rūpestingiau karves prižiūrėti. Mes turime, — kreipėsi ji į darbo drauges, — viena kitą pakontroliuoti, menkiausį trūkumą pastebėti.

— Nėra ko kaišioti nosies į kitų reikalus. Aš žiūrėsiu tik savo karvių, — atšovė Luščiauskaitė.

— Karvės viso kolūkio, visos turi daug pieno duoti, — įsiterpė linksmoji Ona Pašiūnaitė.

Fermoje užvirė dar kruopštesnis darbas.

1958 metų pavasarį Rožė, kaip viena geriausių rajono karvių melžėjų, primelžusi po

ir aplenkė — ne bėda. Net geriau. Juk kolūkiui iš to tik nauda.

Bet neaplenkė Rožės nė viena melžėja. Praeitais metais ji iš kiekvienos karvės primelžė po 3.340 kg pieno.

Permainingi orai paguldė Rožę į lovą. Pikta. Net į susirinkimą, kuriame siūlysi kandidatus į deputatus, negali nueiti...

Štai Rožė sužino, kad kolūkiečiai pasiūlė kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus ją, paprastą kolūkio karvių melžėją!

Giliai kvėpuoja krūtinė. Ryžtas užlieja Rožę. Ji pasikelia iš lovos, prieina prie lango ir ilgai žiūri į siaučiančią pūgą. Palangėje išsikerojusi vinkšna plakasi vėjuje, linksmi, valiūkiškai kovoja su pūga. Pro snaigų šuorus matosi didžiuliai kolūkio gamybiniai pastatai. Bet Rožės akys dabar žlūri toliau.

Ji mato ateitį. Gyvenimas bus gražus, turtingas, žydintis, kaip sodai žiedų šalna apkrūtę.

Dėl jo — verta padirbėti. — O atsimeni, — sako ji vyriui, — kaip jūs su mama atkalbinėjot mane, prašėt neiti į fermą.

— Kas buvo — praėjo. Dabar gyvenk ir norėk. Kolūkio ataskaitą patvirtino. Po 3 kg grūdų ir 8 rublius už darbadienį gausim.

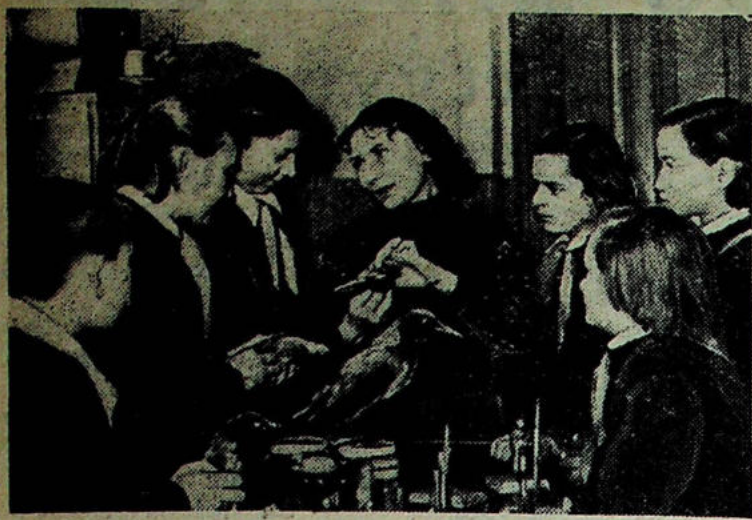
— Argi tai svarbiausia? — nusišypso Rožė. — Svarbiau, kad kolūkis po 308 centnerius pieno pagamino, kad pajamos milijoną ir šimtą tūkstančių prašoko, kad visi dirba taip, jog darbas degte dega rankose.

Rožė užsisvajoja, patyli.

— O svarbiausia rasti vietą gyvenime. Vietą, kur tu esi naudingiausias ir reikalingiausias.

K. KAIRIOKSTIS

JAUNŲJŲ GAMTININKŲ BŪRELYJE

Trakų mokykloje-Internate veikia jaunųjų gamtininkų būrelis su zoologijos, daržininkystės-gėlininkystės ir sodininkystės sekcijomis. Būrelio nariai ruošia dėžes daržovių ir gėlių sodinukams, durpių-pūdinto puodelius. Jaunieji sodininkai stratifikuoja vaismedžių sėklas, zoologai augina triušius, jūrų kiaušytes, daro gyvulių ir paukščių iškamšas.

Jau nuo pirmųjų sausio mėnesio dienų mokyklos-Internato auklėtiniai gauna pletums žalių svogūnų, išaugintų šiltnamyje.

Nuotraukoje: jaunieji gamtininkai su savo vadove mokytoja O. Alaburdaite biologijos-chemijos kabinete.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Gerinti kooperatyvų darbą

Ivyko rajono vartotojų kooperatyvų įgaliojimų susirinkimas; jo metu buvo plačiai aptarti prekybos darbo pagerinimo klausimai.

Raikoopsajungos reikalų valdytojas drg. Purlys, atsiškaitydamas už 1958 metus, nurodė, kad Anykščių rajono kooperatininkai pasiekė rimtų laimėjimų gerinant prekybos darbą. Palyginus su 1957 metais, prekių parduota už šešis milijonus rublių daugiau. Vien gatavų rūbų parduota už 2 milijonus 744 tūkstančius rublių daugiau,

negu užpernai. Tekstilės gaminių parduota už 2 milijonus 414 tūkstančių rublių, dviračių ir motociklų — už 868 tūkstančius rublių, televizorių ir radijo aparatų — už 335 tūkstančius rublių daugiau, negu 1957 metais.

Ivykdyti ir viršyti prekių apyvartos planą yra labai svarbu. Tačiau įgaliojimai pareikalavo ir gerinti vartotojų aptarnavimą. Debeikių, Skiemonių gyventojai jau nebepatenkinti, kad jie blogiau aprūpinami maisto produktais, negu rajono centro gy-

3 proc. vidaus išlošiamosios paskolos obligacijas parduoda ir laisvai perka visos TSRS taupomosios kasos. Pagal šią paskolą kasmet vykdomi šeši pagrindiniai ir vienas papildomasis laimėjimų tiražai.

Tuo toliau, tuo naudingiau pirkti 3 proc. paskolos obligacijas, nes laimėjusios obligacijos tolesniuose tiražuose nedalyvauja, o laimėjimų skaičius toks pat. Todėl laimėjimų galimybės pagal šios paskolos obligacijas kiekviename tiraže vis didėja. Jeigu 1948 metais iš 80-

ties šios paskolos obligacijų vidutiniškai laimėdavo viena obligacija, tai 1959 metais laimėjimas teks vidutiniškai kas 69 obligacijai. Tai reiškia, kad 1959 metais laimėjimų galimybės padidės 16 proc. palyginus su 1948 m.

Pagrindiniuose tiražuose tekę laimėjimai išmokami pagal obligacijas nepriklausomai nuo to, kada jos įsigytos. Papildomuose tiražuose laimėjimai išmokami pagal obligacijas, įsigytas ne vėliau kaip prieš devynis mėnesius iki tiražo termino, t. y. sausio mėn. 1 d. tų metų, ku-

riais vykdomas papildomas laimėjimų tiražas. Papildomuose tiražuose tenkantiems laimėjimams gauti prie obligacijų yra talonai, kuriuose paženklinėti papildomųjų tiražų numeriai.

Artimiausias pagrindinis 3 proc. vidaus išlošiamosios paskolos obligacijų 68-sis tiražas įvyks 1959 metais kovo mėn. 30 d.

Įsigykite valstybinės 3 proc. vidaus išlošiamosios paskolos obligacijų!

Br. JASAITIS

Anykščių taupomosios kasos Nr. 7486 vedėjas

ventojai. Minėtų miestelių parduotuvėse vartotojas negauna sviesto, retai atvežama pyrago gaminių, bulkių.

Debeikių vidurinės mokyklos mokytojas drg. Pakalnis pageidavo, kad būtų pertvarkyti visuomeninio maitinimo reikalai Debeikių miestelyje. Čia yra darbininkų ir tarnautojų, kurie nori, kad arbatinėje būtų gaminami karšti patiekalai, o parduotuvėje atidarytas pieno produktų skyrius.

Anykščių septynmetės mokyklos mokytojas drg. Dulevičius pageidavo, kad visose mokyklose mokiniams būtų

pardavinėjama šilta arbata.

Vietinio ūkio valdybos viršininkas drg. Uzdonas ir Rubikių plytų ir drenažo vamzdžių fabriko darbininkas drg. Rukša pageidavo, kad abiejose plytinėse artimiausiu metu būtų atidarytos valgyklos.

Lietkoopsajungos atstovas drg. Braknys užtikrina susirinkimą, kad vykdant septynmečio programą, bus plečiama prekyba kaime. Prie didesnių kolūkių bus atidaryta daugiau būtinų reikalingumo prekių krautuvų, nes kolūkiečiai sugaišta daug brangaus laiko važinėdami į miestus.

PRANEŠIMAS

apie pieno ir mėsos gamybą Anykščių rajono kolūkiuose
1959 m. kovo mėn. 1 d.

Užimamoji vieta	KOLŪKIO PAVADINIMAS	Pagaminta pieno 100 ha naudmenų (cent.)	Primešta pieno iš 1 karvės (kg)	+ padidėjimas, - sumažėjimas, palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta ir realizuota mėsos 100 ha naud. (cent.)	Pagaminta ir realizuota kiaulienos 100 ha aramos (cent.)
1.	„Anykščių šilėlis“	28,3	262	+82	8,0	5,4
2.	„Lenino keliu“	27,5	328	+30	2,6	1,5
3.	„Pergalė“	24,6	319	+107	12,1	12,4
4.	„Svyturys“	24,6	288	+140	1,0	0,8
5.	„Draugystė“	22,1	243	-55	3,7	3,1
6.	„Laisvas artojas“	21,2	310	+145	0,1	—
7.	„Puntukas“	19,0	259	+53	3,1	2,3
8.	„Tarybinė žemė“	17,8	228	+161	3,7	2,7
9.	„Zalgiris“	17,7	323	-23	1,8	1,6
10.	„Bolševikas“	17,4	215	+45	5,3	5,1
11.	„Atletis“	17,1	233	+154	5,8	6,8
12.	„Sklemonys“	16,6	224	+93	2,3	0,9
13.	Mičiurino vardo	13,3	176	+31	1,8	1,1
14.	„Jaunoji gvardija“	12,8	185	+71	5,7	6,3
15.	Zdanovo vardo	11,9	132	+72	1,4	2,0
16.	„M. Melnikaitės vardo“	10,7	142	+49	3,9	4,7
17.	„Ažuolas“	10,3	147	—	2,2	1,5
18.	Lenino vardo	10,0	128	+34	2,3	2,4
19.	„Kelias į komunizmą“	9,3	139	-24	1,2	0,9
20.	Cerniachovskio vardo	8,9	163	+116	1,0	1,2
21.	„Naujas gyvenimas“	8,9	173	+100	3,3	4,2
22.	„Jara“	8,9	152	—	3,9	2,9
23.	„Kolūkiečių balsas“	8,4	138	+62	0,4	0,7
24.	„Aušra“	7,7	140	—	0,4	—
25.	„Už taiką“	7,2	119	+44	0,4	—
26.	„Paryžiaus Komuna“	6,4	108	+78	2,1	2,5
27.	„Diktoral“	6,4	106	—	2,1	2,0
28.	„Tarybų Lietuva“	6,3	92	—	2,6	2,6
29.	„Kibirkštis“	5,5	122	+85	0,8	0,3
30.	J. Bilūno vardo	5,0	99	+44	1,7	2,0
31.	„Svėdasai“	4,9	87	+10	5,3	5,0
32.	P. Cvirkos vardo	3,1	47	+12	0,8	2,1
33.	Puškins vardo	2,3	44	+33	1,5	1,8
34.	„Tarybinis artojas“	2,1	40	—1	1,2	1,1
Rajone:		12,8	188	+56	2,9	2,8

ESV RAJONO INSPEKTORIUS

MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Nusibodo laukti“

Taip pavadintoje žinutėje, išspausdintoje „Kolektyvinio darbo“ Nr. 9 (1992), rašoma, kad „Pergalės“ kolūkio kolūkiečiui Alf. Kazlauskui į butą neįvedamas radijo taškas, nors pareiškimas paduotas seniai.

Anykščių ryšių linijų skyriaus viršininkas Guoba praneša, kad toje gyvenvietėje dar nebuvo radijo tinklo. Šiuo metu radijo tinklas praveistas ir radijo taškai kolūkiečiams įrengti.

„Kioskas be prekių“

Apie tai, kad Černiachovskio vardo kolūkio kioskas be pardavėjo nėra prekių, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ Nr. 9 (1992).

Pranešu, kad minėtas kioskas prekėmis aprūpintas. Valdytojo pavaduotojas prekybos reikalams drg. J. Sinkūnas įpareigotas minėtų trūkumų neprileisti.

SAZANAUSKAS

Debeikių kalmo vartotojų kooperatyvo reikalų valdytojas

„Apsileidai, Brone Žasinaite!“

Tokiu pavadinimu žinutėje, išspausdintoje „Kolektyvinio darbo“ Nr. 15 (1998), buvo rašoma, kad Zdanovo vardo kolūkio laiškanėšė Brone Žasinaitė laikraščius ir kitą korespondenciją nešioja adresatams tik tada, kai jos susidaro pilnas krepšys — kas 2—3 dienas.

Žasinaitės darbas apsvartytas atvirame partiniame susirinkime. Laiškanešė įspėta.

Dabartiniu metu spauda ir laiškaai pristatomi laiku.

J. Šakėnas

Zdanovo vardo kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

„Kolektyvinio darbo“ 8 (1991) numeryje išspausdintoje žinutėje „Tūkstančiai viršta pelėsiais“ buvo rašyta, kad M. Melnikaitės vardo kolūkio valdyba sėmenims džiovinti paskyrė P. Gutauskaitę. Tačiau storai supilti ir nepriziūrėti sėmenys gedo.

Diktatų apylinkės DŽD Tarybos pirmininkas A. Vitkūnas praneša, kad Gutauskaitė nuo minėto darbo pašalinta. Sėmenims priziūrėti pa-

skirtas sąžiningas kolūkietis. Agronomė įpareigota kontroliuoti sėmenų džiovinimą.

Redaktorius

Z. VALIAUSKAS

Anykščių rajoninės ligoninės darbuotojai reiškia nuoširdžią užuojautą medicinos seseriai ZEMAITIENEI Elenai dėl jos motinos mirties.